

Sygn. akt II K 22/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR P. Nowak

Protokolant: st. sekr. sąd. J. Żak

przy udziale Prokuratora:

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2019r.

sprawy **J. R.** urodzonego (...) w Ł., syna M. i Z. z domu K.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 stycznia 2019 roku około godziny 19:05 na drodze (...) w miejscowości K. gm. Z. woj. (...), prowadził jako kierujący w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 20:21 do stężenia na poziomie 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 20:23 do stężenia na poziomie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 20:54 do stężenia na poziomie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 21:21 do stężenia na poziomie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **J. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 k.k. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 04 stycznia 2019 roku godz. 19.50 do dnia 05 stycznia 2019 roku godz. 13.25;
4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego J. R. na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięciu tysięcy) złotych;
5. wymierza oskarżonemu 100 (sto) złotych opłaty i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 22/19

UZASADNIENIE

na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynów zarzuconych oskarżonemu

Zachowanie oskarżonego polegające na tym, że w dniu 04 stycznia 2019 roku około godziny 19:05 na drodze (...) w miejscowości K. gm. Z. woj. (...), prowadził jako kierujący w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o nr rej.

(...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 20:21 do stężenia na poziomie 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 20:23 do stężenia na poziomie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 20:54 do stężenia na poziomie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godzinie 21:21 do stężenia na poziomie 0,96 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu – wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 1 KK.

Do bytu przestępstwa określonego w art. 178a KK wystarczy samo prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Nie ma przy tym znaczenia, czy kierując pojazdem naruszył jeszcze inne przepisy ruchu drogowego, czy też nie. Popełnione ono zostaje, umyślnie, w momencie gdy pijany kierowca wsiada za kierownicę pojazdu i rusza w drogę.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, iż w wydychanym przez **J. R.** powietrzu stwierdzono obecność 0,97 ml/l alkoholu (około 2,0 promila) - zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa określonego w art.178a § 1 KK, będąc przy tym czynem zawinionym, karygodnym i społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 KK. Jako okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego Sąd potraktował jego przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu oraz uprzednią sądową niekaralność.

Sąd uznał, że nie ma potrzeby orzekania w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd zachowanie J. R. poczytał jako jednorazowy wybryk, a mając na względzie jego uprzednią niekaralność zakłada, iż podobne zachowanie nie zdarzy się w przyszłości. Tym samym nie ma potrzeby sięgania po najsurowszy rodzaj kary przewidziany przez art. 178a § 1 KK. Dlatego też Sąd skorzystał z możliwości, jaką daje mu ten przepis i orzekł wobec oskarżonego karę łagodniejszego rodzaju, tj. karę samoistnej grzywny.

Zdaniem Sądu kara 100 stawek dziennych grzywny ta jest adekwatna do stopnia winy J. R. oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Spełni także cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania oraz cele represyjne względem osoby oskarżonej.

Określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych Sąd uznał, iż odpowiada ona aktualnej kondycji finansowej i majątkowej oskarżonego i nie powinna stanowić dla niego nadmiernej uciążliwości.

Na podstawie art. 63 § 1 KK z mocy prawa na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 04 stycznia 2019 roku (godz. 19.50) do dnia 05 stycznia 2019 roku (godz. 13.25), co odpowiada dwóm stawkom dziennym grzywny.

Stosownie do treści art. 42 § 2 k.k. Sąd zobligowany był, by orzec w stosunku do oskarżonego J. R. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego. Wymierzając ów środek karny w rozmiarze 3 lat Sąd miał na uwadze wagę naruszonej przez oskarżonego zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jego stopień nietrzeźwości oraz masowość tego typu przestępstw. Ów środek karny ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa w komunikacji pełniąc funkcję zabezpieczającą. Jego ratio legis polega na tym, by osoby nie przestrzegające zasad bezpieczeństwa wyłączyć z ruchu drogowego, celem zapewnienia tegoż bezpieczeństwa innym użytkownikom ruchu.

Sąd zobligowany treścią art. 43a § 2 KK orzekł od oskarżonego J. R. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu (...)

Na podstawie art. 627 KPK Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, włącznie z wydatkami poniesionymi w toku postępowania przygotowawczego w kwocie 170 złotych, w tym opłatę w kwocie 100 wymierzoną na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych /tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm./.